

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exempla diuinae scripturae, quod Dei Verbum & homo factum manserit
Deus. Cap. XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO
 CHRISTI
 431.

cedat, quæ aliter fieri non possit; non tamen ideo rerum corrumpi naturas oporteat, sed magis eas recto veritatis tenore seruari. Quoties igitur quæpiam, quæ dissimilia sunt, inter se sociantur, vt collecta in adunationem per compositionem videantur; deinde alterutrum ex his in altero inhabitare dicatur, non diuidendum in duo, adunationis conuentionem minime violandam, licet suis nominibus per sese ea quæ adunata sunt, nominentur a nobis. Dicitur namque, vt ante dixi, & in homine habitare spiritus suus: verum tamen homo dicitur & seorsum spiritus, seorsum & corpus. Quid igitur nobis huiusmodi diuinus Paulus obliquam significationem commemorat? *Nam etsi exterior homo noster corrumpitur, sed interior renouatur de die in diem.* Si quis igitur dicat, interiorem nostrum hominem in exteriore homine inhabitare, verum quidem memorauit, ideo tamen vnum diuidere non videbitur. Ait autem alicubi etiã propheta Isaias: *De nocte vigilat spiritus meus ad te Domine.* Vtrumne tamquam alius præter ipsum, spiritus ipsius ad Deum dicitur vigilare? Nonne ineptissimum videatur? Ergo scire quidem necesse est orationis figuras, non tamen ab intellectu discedere competenti; sed referre magis sententiarum vim ad sensum, qui vnicique rei conueniat.

Et si dicatur proficere Iesus ætate, & sapientia, & gratia; dispensationis hic ratio est. Deus enim Verbum humanitatem more suo proficere permittebat, & quasi paulatim diuinitatis suæ volebat gloriam declarare, & cum corporis ætate etiam sua extendere, ne quid nouum videretur, idque nonnullos nimia nouitate perterreret; ac tum præsertim sic quoque dicerent: *Quomodo hic literas scit, cum non didicerit?* Ergo corporale quidem est augmentum; & profectus gratiæ & sapientiæ, humanitatis magis mensuræ conuenit: ipsum vero Deum Verbum per suam naturam perfectissimum confitemur, non egenum profectus, non sapientiæ, non gratiæ. Ipsum enim creaturæ & sapientiam, & gratiam, & bona omnia impertit. Etsi Deus passus esse dicatur, passio quidem erat dispensationis ipsius; tamen dicitur, & recte quidem, quia corpus passum est, & quod in corpore patiente erat ipse, qui pati non poterat. Impassibilis enim est vt Deus: quantum tamen ad conuicatorum petulantiam pertinuit, passus esset, si pati posset. Ergo quoniam nostri similis factus est Vnigenitus, quotiescumque homo nominatur a diuina scriptura, intuentes dispensationem, sic Deum ipsum natura quoque confitemur.

Exempla diuinae scripture, quod Dei Verbum & homo factum manserit Deus. CAP. XIV.

AIT alicubi Deus ad pontificem Moysen: *Et facies propitiatorium* Exod. 25. *impositione auri puri, duorum cubitorum & dimidii longitudinem, & cubiti vnus & dimidii latitudinem. Et facies duos cherubim aureos ornatos, & impones illos ex utroque latere. Cherub vnus de latere hoc, & cherub vnus de latere isto propitiatorii. Et facies duos cherubim super duo latera: erunt cherubim extendentes pennas a sursum, super-*

Concil. Tom. 6.

V

obumbrantes pennis suis super propitiatorium; & vultus eorum adiuu-
cem respicientes propitiatorium erunt. Enigma certissimum id sit,
Deum Verbum etiam in humanitate Deum mansisse, & in sua gloria
& maiestate, etsi propter dispensationem factus sit similis nostri.
Propitiatorium namque per fidem factus est nobis Emmanuel. Id au-
tem nobis comprobavit sapientissimus Ioannes dicens: *Filioli, hæc*
scribo vobis, vt non peccetis: sed & si quis peccauerit, consolatorem ha-
bemus apud Patrem, Iesum Christum iustum, & ipse est propitiatio pro
peccatis nostris. Nec non etiam Paulus: *Quem proposuit, inquit, Deus*
propitiatorem in fide in suo sanguine. Ceterum cerne cherubim cir-
cumstantiam propitiatorium, superobumbrantia quidem pennis, con-
uersa autem ad propitiatorium, & pene nutui dominico oculum in-
tendentia. Dei enim voluntatem tantum respicit sancta cælestium
spirituum multitudo, & nunquam Dei fatiatur aspectu. Ita Filium
propheta Isaias vidisse se dicit in sede altissima & eminentissima, cir-
cumstantibus seraphim, & obsequentibus ei vt Deo.

Aliud, de virga Moysis. CAP. XV.

DESTINABATUR aliquando diuinus Moyses, vt Israel ab Ægy-
ptiorum violentia liberaret; verum quoniam necesse erat, eos
qui sub iugo essent seruitutis insolitæ, prius doceri quod Deus iam
esset reconciliatus, prodigia eum facere imperabat. Plerumque enim
miraculū nos adducit in fidem. Ait igitur Moyses ad Deum omnipot-
entem: *Si autem non crediderint mihi, neque obaudierint vocem meam,*
dicentes: Non apparuit tibi Deus; quid dicam illis? Dixit deinde Do-
minus: Quid est hoc, quod est in manu tua? Respondit: Virga. Et ait
illi: Proiice illam in terram. Et facta est serpens, & fugit Moyses ab eo.
Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, & apprehende
caudam. Et facta est virga in manu eius. Et dixit illi: Vt credant tibi,
quia apparuit tibi Dominus Deus patrum ipsorum, Deus Abraham, &
Deus Isaac, & Deus Jacob. Animaduerte in his natura & veritate
Filium Dei, tamquam si quædam virga sit Patris. Virga autem insi-
gne est regni. In Filio enim habet omnium potestatem. Denique
etiam diuinus Dauid: *Thronus tuus, inquit, Deus in seculum seculi;*
& virga equitatis, virga regni tui. Sed eam proiecit in terram,
id est, corpore terreno circumdedit, siue per humanitatem misit in
terram. Tunc enim in similitudinem factus est malignorum homi-
num scilicet. Malignitatis autem signum est serpens. Quod autem
verum sit, hinc describitur. Ipse enim Dominus noster Iesus
Christus, in imaginem & figuram dispensationis factæ cum carne,
pro serpente accipitur æneo, quem erexit Moyses: *Et sicut, inquit,*
Moyse exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium ho-
minis: vt omnes qui credunt in ipsum non pereant, sed habeant vitam
aternam. Quemadmodum enim serpens factus ex ære, salutis erat
periclitantibus causa; (sanabantur enim in eum respicientes) eo-
dem modo etiam Dominus noster Iesus Christus eis qui eum vi-
dent quidem in similitudine malignorum, eo quod factus sit homo,